

Μήγαρις
έχω άλλο
στό νου μου
πάρεξ
έλευθερία
και γλώσσα;

Δ. Σολωμός

Ἡ Γλῶσσά μας... Ἡ Ἱστορία μας... Ὁ Πολιτισμός μας...

• Ανυπολόγιστη ἡ Ἀξία
τῆς Πνευματικῆς μας Κληρονομιάς •

■ «Τὸ Ν ἐνεργοποιεῖ τὸ μυαλό μας καὶ τὸ Σίγμα ἡρεμεῖ τὴν ψυχὴν μας»

Τὰ γράμματα «Ν» καὶ «Σ» καὶ ἡ κατάργησίς των (N = Νοῦς - Νόμος)*

Κάθε γράμμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀλφαβήτου ἐκπέμπει ἦχον καὶ εἰκόνα.

Κάθε λέξις ἐτέθη ἀπὸ τοὺς «᾽Ονοματοθέτας», Νομοθέτας θὰ τοὺς ἐλέγομεν σήμερον, μὲ ἀκρίβειαν καὶ ὄχι τυχαίως καὶ ἔχει ἄμεσον σχέσιν Αἰτίας καὶ Αἰτιατοῦ, μεταξύ Σημαίνοντος καὶ Σημαινομένου.

Εἰς δὲ τὰς Ἐπιστήμας, τὰ παραδείγματα εἶναι ἀτελείωτα καὶ ἄκρως διαφωτιστικά, ἀλλὰ καὶ διδακτικά διὰ τὰς ἐπο-
μενάς γενεάς.

Τὸ «Ν» συντονίζει τὸν ἐγκέφαλον.

Σχετικῶς προσφάτως (1996) εἰς τὸ Ἰατρικὸν Περιοδικὸν «MEDIZIN-JURNAL» εἰς τὴν Γερμανίαν, ἐδημοσιεύθη μίᾳ ἐπι-
στημονικῇ ἐργασία, συμφώνως μὲ τὴν ὁποίαν:

«Ἡ ἐκφορὰ τοῦ γράμματος “Ν” μεταφέρει ὀξυγόνον εἰς τὸν ἐγκέφαλον καὶ δὲν ἦτο τυχαῖον τὸ γεγονὸς τῆς τοποθε-
τήσεώς του εἰς τὸ μέσον ἀκριβῶς τῆς Ἀλφαβήτου –εἰς τὸ πρῶτον Ἑλληνικὸν Ἀλφάβητο μὲ τὰ 27 γράμ-
ματα».

Ἐπίσης εἰς τὸ Χάρβαρντ, ἀπὸ ἰατρικὰς ἐρεῦνας διε-
πιστώθη, ὅτι ἡ ἀπαγγελία

Ἡ κατάργησις τοῦ Ν

Α	Β	Γ	Δ	Ε	Ζ	Η	Θ
1	2	3	4	5	6	7	8
Ι	Κ	Λ	Μ	~~Ν~~	Ξ	Ο	Π
10	20	30	40	50	60	70	80
Ρ	Σ	Τ	Υ	Φ	Χ	Ψ	Ω
100	200	300	400	500	600	700	800
							900

N

των Ὀμηρικῶν Ἐπῶν εἰς τὸ πρωτότυπον, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, κάνει καλὸν εἰς τὴν καρδίαν, ὡς ἀναπνευστικὴ ἄσκησις.

Καὶ δικαιοῦμαι νὰ ἐρωτήσω: **Δ**ιατί ἡμεῖς ἐγίναμε διώκται τοῦ «N»; **Δ**ιατί θέλομεν νὰ πτωχύνωμεν τὸν ἐγκέφαλον τῶν ἐπομένων γενεῶν εἰς τὴν χώραν μας;

Ως μάχιμος Ἐκπαιδευτικὸς καὶ συγγραφεὺς ἐπιστημονικοῦ συγγράμματος (ΔΥΣΛΕΞΙΑ, Ἀθήνα 1994, Ἐκδόσεις ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ, 6η Ἔκδοσις σήμερα), νομιμοποιῶμαι νὰ ἐρωτήσω, ἀλλὰ καὶ νὰ προτείνω εἰς τὸ τέλος:

Ἡ Ἑλληνικὴ Γλῶσσα ἔχει πάρει πλέον μίαν μορφήν τέτοιαν ποὺ δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἄλλας ἀκρότητας...

Ὁμως ἀναρωτιέμαι: **Εἶ**ναι τυχαῖον ἄραγε, ποὺ κατηργήσαμε τὸ γράμμα «N» εἰς τὸ τέλος τῶν λέξεων καὶ τὰ σχολικὰ μας βιβλία γράφουν τὸ «ἐμβαδὸ»(!), ἀντὶ τὸ ἐμβαδόν!!!...;

Εἰς τὰ σχολικὰ βοηθήματα ὅμως διαβάζομεν «τὸ ἐμβαδόν», δηλ. ἐκεῖ διατηρεῖται τὸ «N», ἐνῶ τὸ ἐπίσημον Κράτος εἰς τὰ βιβλία (ΥΠΕΠΘ, Παιδαγωγικὸν Ἰνστιτοῦτον) τὸ ἔχει καταργήσει...

Διὰ ποῖον λόγον αὐτὴ ἡ ἀκρότης; **Δ**ιὰ ποῖον λόγον ἐπισημῶς διδάσκομεν εἰς τὰ σχολεῖα μας κανόνας, ποὺ κατεσκευάσθησαν αὐθαρέτως, π.χ. «χθὲς συνάντησα τὸ Δήμαρχο (τὸ φίλο, τὸ Σύμβουλο κλπ. κλπ.)»;;;

Τὸ γράμμα «N» εἶναι ὀργανικὸν καὶ ὅταν τὸ *κόβωμεν* πονάει. **Εἶ**ναι σὰν νὰ κόβωμεν τὸ δακτυλάκι μας...

Ἐὰν κάποιος ἀντιτείνῃ, ὅτι αὐτὸ εἶναι μία ἀσήμαντος λεπτομέρεια, θὰ πρέπει νὰ τοῦ εἴπωμεν ὅτι **«ἡ λεπτομέρεια κρατᾷ τὸν Παρθενῶνα»!!!**

Νὰ θυμίσω ὅμως ἐδῶ καὶ τὸ ὠραῖον, εἰρωνικὸν κείμενον τοῦ **Ὁδ. Ἐλύτη** τότε «ΓΙΑ ΜΙΑΝ ΟΠΤΙΚΗ ΤΟΥ ΗΧΟΥ», ὅπου καταλήγει:

«Κανένας Ἡρώδης δὲν θὰ τολμοῦσε νὰ διατάξῃ τέτοια γενοκτονίαν, ὅπως αὐτὴ τοῦ τελικοῦ **-N-**, ἐκτὸς καὶ ἂν τοῦ ἴλειπε ἡ ὀπτικὴ τοῦ ἤχου»!!!

Ὁ Γ. Ρίτσος ἔγραψεν ἐπίσης: **«Κ**αὶ οἱ λέξεις φλέβες εἶναι **Μ**έσα τους αἶμα κυλάει».

Δυστυχῶς ὅμως, διαπιστώνομεν σήμερον ὅτι μετὰ τὸ «N», ἔρχεται καὶ ἡ σειρὰ τοῦ τελικοῦ **«Σ»...**

Κάποιοι δημοσιογράφοι εἰς τὰ κανάλια ἤδη λένε κιόλας: «ἡ μέθοδο», ἡ «ὁδό», «ἡ πλήρη! ἔνταξη» (!) κ.τ.ῶ. **Καλλιεργοῦν** ἔτσι αὐθαιρέτως ἐν ἀρνητικὸν γλωσσικὸν πρότυπον εἰς τοὺς νέους μας μὲ τὴν τεραστίαν δύναμιν τῶν ΜΜΕ καὶ τὸ σχολεῖον ἀνήμπορον νὰ ἀντιδράσῃ, ἀλλὰ καὶ τὴν κοινωνίαν παθητικῶς νὰ δέχεται ὡς περίπτου μοιραίαν τὴν ἐξέλιξιν αὐτὴν.

Μετὰ ἀπὸ ὅλα αὐτά, διατυπώνω τὴν ἐξῆς ἄποψιν καὶ καταθέτω εἰς τὸ Συνέδριον τὴν ἰδικήν μου «Θεωρίαν» διὰ τὸ ἐν λόγῳ ζήτημα: **Διεθνῶς** μελετᾶται ἡ μοναδικὴ μουσικότητα τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης καὶ ὁ ἀντίκτυπός της εἰς τὴν πνευματικὴν διαύγειαν τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ γράμμα «Ν» διεγείρει τὸν ἐγκέφαλον θετικῶς καὶ ἐνεργοποιεῖ τὸν ἄνθρωπον νὰ σκέπτεται σωστά.

Τὸ τελικὸν Σίγμα ἡρεμεῖ τὸν ἄνθρωπον. **Αὐτὸ** τὸ δέχεται καὶ ἡ σύγχρονος Ψυχιατρική!!!

Οἱ Ἀρχαῖοι Ἕλληνες τὰ ἐγνώριζαν ὅλα αὐτὰ καὶ δὲν εἶναι τυχαῖον τὸ γεγονός, ὅτι μόνον ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες λέμε: **«Τὰ εἶπα μὲ τὸ Νι καὶ μὲ τὸ Σίγμα»** καὶ δὲν λέμε μὲ ἄλλα γράμματα (παρ' ὅλον ὅτι ἔχομεν εἰς τὰς καταλήξεις τῶν λέξεων καὶ ἄλλα γράμματα), διότι τὸ **Ν** ἐνεργοποιεῖ τὸ μυαλό μας νὰ σκεφθῶμεν σωστὰ καὶ τὸ **Σίγμα** ἡρεμεῖ τὴν ψυχὴν μας, ἀφοῦ ὁμιλήσωμε δημοσίως ἢ ἰδιωτικῶς.

Ἡ σύγχρονος Ψυχογλωσσολογία δέχεται, ὅτι ἡ **Γλῶσσα** καὶ ἡ **Σκέψις** γεννῶνται ταυτοχρόνως καὶ ἐξελίσσονται παραλλήλως καὶ συνιστοῦν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν μία ἀδιαίρετον ἐνότητα. **Ἡ** Γλῶσσα ἐνσαρκώνει τὴν **Σκέψιν** καὶ ἡ **Σκέψις** οὐσιώνεται εἰς **Γλῶσσαν**. **Εἶναι** ἓνα νόμισμα μὲ τὰς δύο ὀψεις του. **Δ**ὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ ἡ μία πλευρά, χωρὶς τὴν ἄλλην. **Δ**ὲν ἠμποροῦσε νὰ ὑπάρξῃ Ἑλληνικὴ **Σκέψις** χωρὶς τὴν **Ἑλληνικὴν Γλῶσσαν**.

Εἶναι γεγονός, ὅτι ἡ ποιότης καὶ ποσότης «καταγραφῶν» εἰς τὴν **Σκέψιν** προσδιορίζει καὶ τὸ νοητικὸν ἐπίπεδον κάθε λαοῦ.

Ἐπομένως καὶ τὸ νοητικὸν ἐπίπεδον καθορίζει καὶ τὴν ἰκανότητα τῆς δημιουργίας Πολιτισμοῦ.

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἀλφάβητον, εἰς τὴν πορείαν τῶν χιλιάδων ἐτῶν τοῦ ἦταν ἀρχικῶς Ἰδεογραφικόν, εἰς τὴν συνέχειαν ἐπενοήθη τὸ Εἰκονογραφικόν, ἔπειτα ἐφθάσαμεν εἰς τὸ Γραμ-

μογραφικόν, κατόπιν εἰς τὸ Συλλαβογραφικόν (Γραμμικὴ Α καὶ Β) καὶ τέλος καθιερώθη τὸ ἰσχύον σήμερον Φθογογραφικόν, ποῦ εἶναι ἀσυναγώνιστον καὶ εἰς τὸ ὅποῖον ὀφείλεται ἡ δημιουργία τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Οἰκουμενικοῦ Πολιτισμοῦ.

Ἔχομεν χρέος νὰ διαφυλάξωμεν, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, τὴν Ἑλληνικὴν Γλῶσσαν καὶ νὰ ἀντισταθῶμεν εἰς τὴν κακοποίησίν της!!!

(*) Βλ. http://synodoiporia.blogspot.com/2012/12/blog-post_6766.html. Τοῦ Σπυρίδωνος Μάρκου, Διευθυντοῦ 3ου Δημοτικοῦ Σχολείου Λαρίσης. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.

